บทที่ 3
หลักเกณฑ์วิธีการปฏิบัติงานและเงื่อนไข

3.1 หลักเกณฑ์วิธีการปฏิบัติงาน

ในการปฏิบัติงานตามคู่มือปฏิบัติงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ต้องเป็นผู้รอบรู้ในงานที่ปฏิบัติและทราบระเบียบ ข้อบังคับ มติ และประกาศที่เกี่ยวข้องกับส่วนงานที่รับผิดชอบ โดยต้องหมั่นศึกษาข้อมูล และปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เนื่องจากกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพเป็นรายวิชาที่มีเงื่อนไขในการสำเร็จการศึกษา ซึ่งแต่ละหลักสูตรจะมีข้อกำหนดในเรื่องของชั่วโมงการปฏิบัติงาน ตามมาตรฐานหลักสูตรของรายวิชาโดยมีจำนวนหน่วยกิตที่ระบุไว้ คือ 6(560) ซึ่งหมายถึง การฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาจะต้องมีชั่วโมงปฏิบัติ 560 ชั่วโมง เป็นต้น ดังนั้น หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติงานจึงต้องยึดถือตามระเบียบข้อบังคับ และประกาศหลักเกณฑ์การปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผู้ปฏิบัติงานในส่วนความรับผิดชอบนี้ ต้องหมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากบทความวิชาการหรืองานวิจัยด้านกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ตลอดจนแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านการบริการการศึกษาของหน่วยงาน เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเกิดความพึงพอใจและประทับใจในการปฏิบัติงานการฝึกประสบการณ์วิชาชีพมากที่สุด

การปฏิบัติงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีกระบวนการขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอน ซึ่งมีความสัมพันธ์กันและมีมาตรฐานการปฏิบัติงานตามระยะเวลาที่กำหนด ภายใต้การบริหารจัดการของคณะวิทยาการจัดการ และมีความสอดคล้องกับปฏิทินวิชาการของมหาวิทยาลัยในแต่ละปีการศึกษา ซึ่งสามารถศึกษาจัดทำเป็นผังที่สัมพันธ์เป็นดังนี้

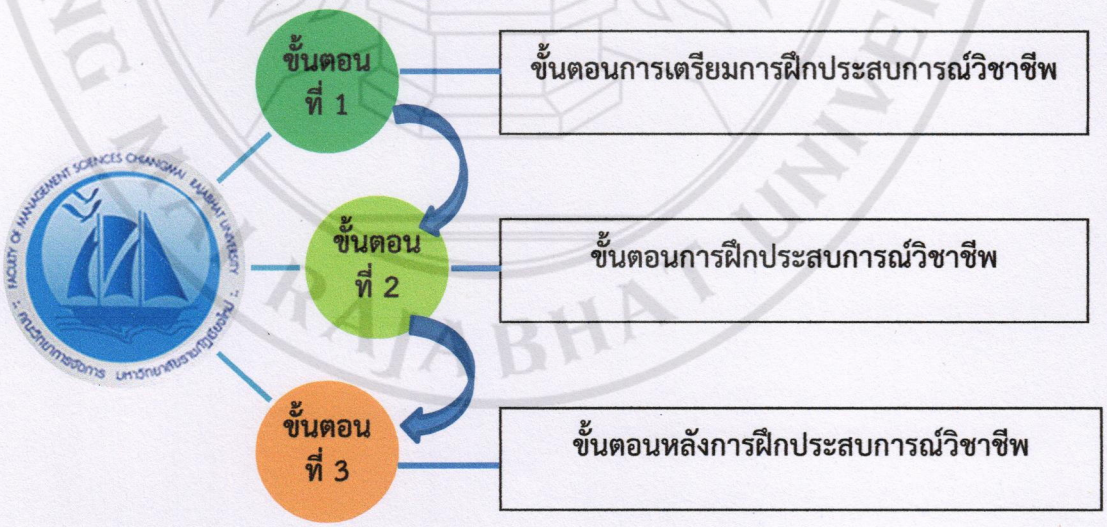

ภาพที่ 3.1 หลักเกณฑ์วิธีการปฏิบัติงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

3.2 ระเบียบ ข้อบังคับ มติและประกาศแนวทางปฏิบัติ แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

1. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2557
2. ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เรื่อง เกณฑ์และแนวปฏิบัติการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ แผนสหกิจศึกษา พ.ศ. 2559
3. ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เรื่อง เกณฑ์และแนวปฏิบัติการออกฝึกประสบการณ์ภาคสนาม พ.ศ. 2559
4. ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เรื่อง แนวปฏิบัติในการลงทะเบียนเรียนรายวิชา
5. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย เครื่องแบบ เครื่องหมายและเครื่องแต่งกายนักศึกษา พ.ศ. 2554
6. เงื่อนไข / ข้อสังเกต / ข้อควรระวัง / สิ่งที่ควรคำนึงในการปฏิบัติงาน
7. แนวคิด / งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

CHIANG MAI RAJABHAT UNIVERSITY

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี
พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ.๒๕๕๐ รวมทั้งที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อให้เหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพในการดำเนินการยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘(๒) และมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๗"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับสำหรับนักศึกษาที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ข้อ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

(๓) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๔ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๕ ในข้อบังคับนี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

"สภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

"สภาวิชาการ" หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

"อธิการบดี" หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

"คณะ" หมายความว่า คณะหรือวิทยาลัยตามกฎกระทรวงการจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และให้หมายความรวมถึงคณะหรือวิทยาลัยที่เป็นส่วนงานภายในตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา

"คณบดี" หมายความว่า คณบดีคณะหรือวิทยาลัยตามกฎกระทรวงการจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และให้หมายความรวมถึงคณะหรือวิทยาลัยที่เป็นส่วนงานภายในตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา

"สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน" หมายความว่า สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

"อาจารย์ที่ปรึกษา"หมายความว่า อาจารย์ที่ได้รับการแต่งตั้งโดยมหาวิทยาลัยเพื่อให้ทำหน้าที่ควบคุมแนะนำ และให้คำปรึกษาด้านการเรียนและด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษา

"อาจารย์ผู้สอน"หมายความว่า อาจารย์ที่คณะมอบหมายให้สอนรายวิชาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย

"นักศึกษา" หมายความว่า นักศึกษาภาคปกติและนักศึกษาภาคพิเศษระดับปริญญาตรี

"นักศึกษาภาคปกติ" หมายความว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยจัดให้เรียนในเวลาราชการหรือหากมีความจำเป็นมหาวิทยาลัยอาจจัดให้เรียนนอกเวลาราชการด้วยก็ได้

"นักศึกษาภาคพิเศษ" หมายความว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยจัดให้เรียนในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ หรือหากมีความจำเป็นมหาวิทยาลัยอาจจัดให้เรียนในเวลาราชการด้วยก็ได้

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจในการออกคำสั่งและหรือประกาศของมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑
ระบบการจัดการศึกษาและการรับเข้าเป็นนักศึกษา

ข้อ ๗ ระบบการจัดการศึกษาใช้ระบบทวิภาค โดย ๑ ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ ๑ ภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์มหาวิทยาลัยอาจจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนก็ได้ ทั้งนี้ ให้กำหนดระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิตโดยมีสัดส่วนเทียบเคียงได้กับภาคการศึกษาปกติ

การกำหนดและการปรับเปลี่ยนวันเปิดและหรือวันปิดของแต่ละภาคการศึกษาให้จัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ต้องมีระยะเวลาศึกษารวมกันในแต่ละภาคการศึกษาตามวรรคหนึ่ง

กรณีที่มหาวิทยาลัยจะใช้ระบบการจัดการศึกษาอื่นเฉพาะหลักสูตรใด ให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบการจัดการศึกษานั้น รวมทั้งรายละเอียดการเทียบเคียงหน่วยกิตกับระบบทวิภาคที่กำหนดไว้ในหลักสูตรให้ชัดเจน

ข้อ ๘ คุณสมบัติและเงื่อนไขการเข้าเป็นนักศึกษา

(๑) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จากสถาบันการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการ ให้การรับรอง หรือ

(๒) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาชั้นอนุปริญญา หรือปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

นอกเหนือจากคุณสมบัติและเงื่อนไขตาม (๑) และ (๒) แล้ว มหาวิทยาลัยอาจกำหนดคุณสมบัติอื่นตามที่หลักสูตรกำหนดก็ได้ โดยให้จัดทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

สำหรับนักศึกษาต่างชาติต้องสำเร็จการศึกษาตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง เช่นเดียวกัน

ข้อ ๙ มหาวิทยาลัยจะสอบคัดเลือกหรือคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติตามข้อ ๘ เข้าเป็นนักศึกษาเป็นคราว ๆ ไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ มหาวิทยาลัยอาจสอบคัดเลือกหรือคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักศึกษาตามนโยบายของสภามหาวิทยาลัยหรือรัฐบาลก็ได้

มหาวิทยาลัยอาจรับบุคคลเข้าเป็นนักศึกษาตามโครงการความร่วมมือทางวิชาการหรือตามนโยบายของมหาวิทยาลัยก็ได้

ข้อ ๑๑ ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาหรือผู้ที่มหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นนักศึกษาจะมีสถานภาพเป็นนักศึกษาเมื่อได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาแล้ว ทั้งนี้ ตามวันเวลาและสถานที่ที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

ผู้ที่จะได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาตามวรรคหนึ่งต้องไม่เป็นโรคหรือภาวะอันเป็นอุปสรรคในการศึกษา

หมวด ๒
การลงทะเบียนเรียน

ข้อ ๑๒ การลงทะเบียนเรียน ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) การกำหนดวันและวิธีการลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษาให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

(๒) การลงทะเบียนต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตร

(๓) การลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษาปกติ กรณีนักศึกษาภาคปกติจะต้องลงทะเบียนเรียนไม่ต่ำกว่า ๙ หน่วยกิตแต่ไม่เกิน ๒๒ หน่วยกิต กรณีนักศึกษาภาคพิเศษจะต้องลงทะเบียนเรียนไม่ต่ำกว่า ๙ หน่วยกิต แต่ไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต

(๔) การลงทะเบียนเรียนในภาคฤดูร้อน ให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน ๙ หน่วยกิต

หากมหาวิทยาลัยมีเหตุผลและความจำเป็นการลงทะเบียนเรียนที่มีจำนวนหน่วยกิตแตกต่างไปจาก (๓) หรือ (๔) ก็อาจทำได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบกระเทือนต่อมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาและต้องเรียนให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร

หลักเกณฑ์และวิธีการลงทะเบียนเรียนตามวรรคสองให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ การลงทะเบียนรายวิชาจะสมบูรณ์ต่อเมื่อได้ชำระค่าธรรมเนียมต่างๆ และมหาวิทยาลัยได้รับหลักฐานครบถ้วนแล้ว

ข้อ ๑๔ นักศึกษาอาจขอลงทะเบียนเข้าร่วมศึกษารายวิชาใด ๆ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ โดยผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอน และให้ยื่นคำร้องต่อสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนภายในช่วงเวลาการเพิ่มถอนรายวิชาในภาคการศึกษานั้น ทั้งนี้ จำนวนหน่วยกิตเรียน ทั้งหมดจะต้องไม่เกินจำนวนที่ระบุไว้ในข้อ ๑๒ (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี

การลงทะเบียนตามวรรคหนึ่งนักศึกษาจะได้รับสัญลักษณ์ V

ข้อ ๑๕ นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนซ้ำกับรายวิชาที่เคยลงทะเบียนแล้วได้เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) รายวิชานั้นได้สัญลักษณ์ F หรือ W หรือ U

(๒) รายวิชานั้นได้สัญลักษณ์ D+ หรือ D โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา

หมวด ๓
การเพิ่ม การถอน และการยกเลิกรายวิชา

ข้อ ๑๖ การเพิ่มรายวิชา ให้ทำได้ภายใน ๒ สัปดาห์ โดยนับถัดจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติหรือภายใน ๑ สัปดาห์ โดยนับถัดจากวันเปิดภาคฤดูร้อนทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ที่ปรึกษา

ข้อ ๑๗ การถอนรายวิชา ให้ทำได้ภายใน ๒ สัปดาห์ โดยนับถัดจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติหรือภายใน ๑ สัปดาห์ โดยนับถัดจากวันเปิดภาคฤดูร้อนทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา

ข้อ ๑๘ การยกเลิกรายวิชา จะกระทำได้เมื่อพ้นกำหนดการถอนรายวิชา และต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนกำหนดการสอบปลายภาคการศึกษาไม่น้อยกว่า ๒ สัปดาห์ ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ที่ปรึกษา

การยกเลิกรายวิชาจะได้สัญลักษณ์ W และนับรวมจำนวนหน่วยกิตการลงทะเบียนตามข้อ ๑๒ (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี

หมวด ๔
การวัดผลและประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๑๙ นักศึกษาต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดของรายวิชานั้นจึงจะมีสิทธิเข้าสอบปลายภาคในรายวิชาดังกล่าวได้ ในกรณีที่นักศึกษามีเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัยทำให้มีเวลาเรียนน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ แต่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ อาจารย์ผู้สอนอาจพิจารณาอนุญาตให้เข้าสอบในรายวิชานั้นก็ได้

ในกรณีมีนักศึกษาไม่มีสิทธิเข้าสอบปลายภาคตามวรรคหนึ่ง ให้อาจารย์ผู้สอนส่งรายชื่อนักศึกษาผู้นั้นให้คณะเพื่อนำส่งสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนประกาศรายชื่อ ทั้งนี้ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จไม่น้อยกว่าสองสัปดาห์ก่อนวันสอบปลายภาค

ข้อ ๒๐ การวัดผลให้ใช้วิธีการที่หลากหลาย ทำการวัดผลเป็นระยะ ๆ ระหว่างภาคการศึกษา และทำการวัดผลเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนของภาคการศึกษานั้น โดยต้องมีคะแนนระหว่างภาคการศึกษาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

กรณีหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดการวัดผลที่แตกต่างไปจากวรรคหนึ่งก็ได้ โดยจัดทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๑ การประเมินผลการศึกษาให้ใช้สัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

(๑) สัญลักษณ์ที่มีค่าระดับคะแนนแบ่งเป็น ๘ ระดับ ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย	ค่าระดับคะแนน
A	ดีเยี่ยม (Excellent)	๔.๐
B+	ดีมาก (Very Good)	๓.๕
B	ดี (Good)	๓.๐
C+	ดีพอใช้ (Fairly Good)	๒.๕
C	พอใช้ (Fair)	๒.๐
D+	อ่อน (Poor)	๑.๕
D	อ่อนมาก (Very Poor)	๑.๐
F	ตก (Fail)	๐.๐

(๒) สัญลักษณ์ที่ไม่มีค่าระดับคะแนนมีดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
S	เป็นที่พอใจ (Satisfactory)
U	ยังไม่เป็นที่พอใจ (Unsatisfactory)
I	การวัดผลไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
IP	การศึกษายังไม่สิ้นสุด (In progress)
M	นักศึกษาขาดสอบ (Missing)
W	การยกเลิกรายวิชา (Withdrawal)
V	เข้าร่วมศึกษา (Visitor)
CS	การทดสอบมาตรฐาน(Credits from Standardized Test)
CE	การทดสอบด้วยการสอบที่ไม่ใช่การทดสอบมาตรฐาน (Credits from Examination)
CT	การประเมินการศึกษาหรืออบรมที่จัดโดยหน่วยงานต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยรับรอง(Credits from Training)
CP	การเสนอแฟ้มสะสมผลงาน (Credits from Portfolio)

ข้อ ๒๒ การให้สัญลักษณ์ตามข้อ ๒๑ (๑) จะให้ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในรายวิชาที่นักศึกษาเข้าสอบ และหรือ มีผลงานที่ใช้ทำการวัดผลได้

(๒) ในกรณีที่เปลี่ยนจากสัญลักษณ์I IP หรือ M โดยอาจารย์ผู้สอนส่งผลการประเมินภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดโดยจัดทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

นอกจากที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งการให้สัญลักษณ์ F จะให้ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) นักศึกษาผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าสอบปลายภาคตามข้อ ๑๙ วรรคสอง

(๒) นักศึกษาผู้นั้นประพฤติผิดตามที่ข้อบังคับหรือระเบียบมหาวิทยาลัยกำหนดไว้

(๓) เปลี่ยนจากสัญลักษณ์ I IP หรือ M ในกรณีที่อาจารย์ผู้สอนไม่ได้ส่งผลการประเมินภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๓ สัญลักษณ์ S หรือ U จะให้ได้เฉพาะรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนเพิ่มเติมตามข้อกำหนดเฉพาะ

กรณีนักศึกษาได้สัญลักษณ์ U ในรายวิชาใด นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นใหม่จนกว่าจะได้สัญลักษณ์ S

ข้อ ๒๔ สัญลักษณ์ I จะให้ได้ในกรณีที่การวัดผลระหว่างภาคการศึกษาไม่สมบูรณ์และหรือการวัดผลของภาคการศึกษานั้นไม่สมบูรณ์และนักศึกษาต้องดำเนินการขอรับการประเมินเพื่อเปลี่ยนสัญลักษณ์ I เป็นสัญลักษณ์ ตามข้อ ๒๑ (๑)

กรณีนักศึกษาไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้อาจารย์ผู้สอนทำการประเมินเฉพาะผลงานที่มีอยู่และส่งผลการประเมินภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด หากพ้นกำหนดให้สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนเปลี่ยนสัญลักษณ์I เป็น F หรือ U แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๕ สัญลักษณ์ IP จะให้ได้ในกรณีที่รายวิชานั้นยังมีการศึกษาต่อเนื่องอยู่ และยังไม่ได้ทำการวัดผลหรือประเมินผลภายในภาคการศึกษาที่ลงทะเบียน โดยสัญลักษณ์ IP จะถูกเปลี่ยนเมื่อได้ทำการวัดผลและประเมินผลเป็นที่เรียบร้อยแล้วทั้งนี้ อาจารย์ผู้สอนต้องส่งผลการประเมินภายในวันสุดท้ายของการเรียนการสอนของภาคการศึกษาถัดไป หากพ้นกำหนดให้สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนเปลี่ยนสัญลักษณ์ IP เป็น F หรือ U แล้วแต่กรณี

ให้มหาวิทยาลัยกำหนดรายวิชาที่ให้สัญลักษณ์ IP โดยจัดทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๖ สัญลักษณ์ M จะให้ได้เฉพาะรายวิชาที่นักศึกษามีสิทธิสอบปลายภาคแต่ขาดสอบ

เมื่อนักศึกษาได้สัญลักษณ์ M ให้นักศึกษายื่นคำร้องขออนุญาตสอบตามประกาศของมหาวิทยาลัย และเมื่อได้รับอนุญาตให้สอบ ให้อาจารย์ผู้สอนดำเนินการวัดผลและประเมินผลแล้วส่งผลการประเมินภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด หากพ้นกำหนดให้สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนเปลี่ยนสัญลักษณ์ M เป็น F หรือ U แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๗ การให้สัญลักษณ์ W นอกจากการยกเลิกรายวิชาภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๘ แล้วอาจให้ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) นักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาในฐานะผู้เข้าร่วมศึกษา แต่มีเวลาเรียนน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ตามข้อ ๒๘

(๒) นักศึกษาถูกสั่งพักการศึกษา หรือถูกไล่ออก หรือได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาในภาคการศึกษานั้น

ข้อ ๒๘ สัญลักษณ์ V จะให้ได้เฉพาะรายวิชาที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียนในฐานะผู้เข้าร่วมศึกษา โดยไม่ต้องเข้ารับการวัดและประเมินผลในรายวิชานั้นตามข้อ ๑๔ แต่ต้องมีเวลาเรียน

ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด หากเวลาเรียนไม่ครบตามที่กำหนดหรือนักศึกษาไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดสำหรับการเรียนการสอนในรายวิชานั้น อาจารย์ผู้สอนอาจพิจารณาเปลี่ยนสัญลักษณ์ V เป็น W ก็ได้

ข้อ ๒๙ รายวิชาที่มหาวิทยาลัยอนุมัติให้ได้รับการยกเว้นการเรียนตามหมวด ๙ แห่งข้อบังคับนี้ให้บันทึกสัญลักษณ์ไว้ในใบรายงานผลการศึกษาตามระเบียบมหาวิทยาลัยว่าด้วยการออกหลักฐานแสดงผลการศึกษา ดังนี้

(๑) สัญลักษณ์ S จะให้ได้เฉพาะรายวิชาที่ได้รับการยกเว้นการเรียนจากการศึกษาในระบบ

(๒) รายวิชาที่ได้รับการยกเว้นการเรียนจากการศึกษานอกระบบและหรือการศึกษาตามอัธยาศัยให้ได้รับสัญลักษณ์ ดังนี้

(ก) สัญลักษณ์ CS (Credits from Standardized Test) จะให้ได้เฉพาะกรณีได้หน่วยกิตจากการทดสอบมาตรฐาน

(ข) สัญลักษณ์ CE (Credits from Examination) จะให้ได้เฉพาะกรณีได้หน่วยกิตจากการทดสอบด้วยการสอบที่ไม่ใช่การทดสอบมาตรฐาน

(ค) สัญลักษณ์ CT (Credits from Training) จะให้ได้เฉพาะกรณีได้หน่วยกิตจากการประเมินการศึกษา หรืออบรมที่จัดโดยหน่วยงานต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยรับรอง

(ง) สัญลักษณ์ CP (Credits from Portfolio) จะให้ได้เฉพาะกรณีได้หน่วยกิตจากการเสนอแฟ้มสะสมผลงาน

ข้อ ๓๐ สัญลักษณ์ค่าระดับคะแนนที่ถือว่าสอบได้ในแต่ละรายวิชาให้ถือตามเกณฑ์ ดังนี้

(๑) รายวิชาที่เรียนตามหลักสูตร ระดับคะแนนที่ถือว่าสอบได้ในกลุ่มวิชาประสบการณ์ภาคสนามหรือฝึกประสบการณ์วิชาชีพต้องไม่ต่ำกว่าสัญลักษณ์ C

(๒) รายวิชาที่เรียนตามหลักสูตร ยกเว้น (๑) ระดับคะแนนที่ถือว่าสอบได้ต้องไม่ต่ำกว่าสัญลักษณ์ D

ถ้านักศึกษาสอบตกในรายวิชาใดต้องลงทะเบียนเรียนใหม่จนกว่าจะสอบได้ เว้นแต่ถ้าสอบตกในรายวิชาศึกษาทั่วไป รายวิชาเลือกหรือรายวิชาเลือกเสรีสามารถเปลี่ยนไปลงทะเบียนเรียนรายวิชาอื่นตามเกณฑ์ที่กำหนดในหลักสูตรได้ หรือถ้ามีรายวิชาศึกษาทั่วไป รายวิชาเลือกหรือรายวิชาเลือกเสรีที่สอบได้ ครบตามเกณฑ์ที่กำหนดในหลักสูตรแล้วไม่จำเป็นต้องลงทะเบียนเรียนอีก

ข้อ ๓๑ การคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษาและค่าระดับคะแนนสะสมเฉลี่ยให้คำนวณจากรายวิชาที่มีค่าระดับคะแนนตามข้อ ๒๑ โดยใช้เลขทศนิยม ๒ ตำแหน่งและไม่ปัดเศษ

(๒) ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษาให้คำนวณจากทุกรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษา ยกเว้นรายวิชาที่ได้สัญลักษณ์ I IP และ M ยังไม่นำมาคำนวณค่าเฉลี่ยจนกว่าจะเปลี่ยนเป็นระดับคะแนนตามข้อ ๒๑

(๓) ค่าระดับคะแนนสะสมเฉลี่ย ให้คำนวณจากทุกรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนถึงภาคการศึกษาที่นำมาคำนวณ ยกเว้นรายวิชาที่ได้สัญลักษณ์ I IP และ M ยังไม่นำมาคำนวณค่าระดับคะแนนสะสมเฉลี่ยจนกว่าจะเปลี่ยนเป็นระดับคะแนนตามข้อ ๒๑

กรณีที่นักศึกษาได้รับการเทียบโอนผลการเรียนหรือยกเว้นการเรียนแล้วลงทะเบียนเรียนรายวิชาซ้ำกับรายวิชาที่ได้รับการเทียบโอนผลการเรียนหรือยกเว้นการเรียนมาแล้วไม่นับหน่วยกิตในรายวิชานั้น

หมวด ๕
การลา การลาพักการศึกษา และการลาออก

ข้อ ๓๒ การลาเพื่อไม่เข้าชั้นเรียน นักศึกษาที่มีกิจจำเป็นหรือป่วยที่ไม่สามารถเข้าชั้นเรียนจะต้องยื่นใบลาเพื่อขออนุญาตต่ออาจารย์ผู้สอน

ข้อ ๓๓ นักศึกษาอาจขอลาพักการศึกษาได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ถูกเรียกพล ระดมพล หรือเกณฑ์เข้ารับราชการทหาร

(๒) ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศหรือทุนอื่นใด ซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นสมควรสนับสนุน สำหรับกรณีอื่นให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

(๓) เจ็บป่วยหรือประสบอุบัติเหตุหรือภยันตราย จนไม่สามารถศึกษาต่อให้ได้ผลดีต่อไป

(๔) ไม่ได้ลงทะเบียนรายวิชา หรือลงทะเบียนไม่สมบูรณ์ หรือถอนทุกรายวิชาที่ลงทะเบียนโดยไม่ได้รับสัญลักษณ์ W

(๕) เหตุผลอื่นที่อาจารย์ที่ปรึกษาเห็นสมควร

ข้อ ๓๔ การลาพักการศึกษาตามข้อ ๓๓ นักศึกษาจะต้องยื่นใบลาตามแบบที่สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนกำหนดพร้อมด้วยหนังสือยินยอมจากผู้ปกครองเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา คณบดี และอธิการบดีเพื่อพิจารณาอนุมัติตามลำดับ เว้นแต่กรณีนักศึกษาที่บรรลุนิติภาวะสามารถลาพักการศึกษาได้โดยไม่ต้องมีหนังสือยินยอมจากผู้ปกครอง

กรณีนักศึกษาเป็นผู้ที่ลาศึกษาต่อต้องมีหนังสือยินยอมจากหัวหน้าหน่วยงานต้นสังกัด

การลาพักการศึกษา จะกระทำได้ครั้งละ ๑ ภาคการศึกษาถ้าจำเป็นต้องลาพักการศึกษาต่อให้ยื่นใบลาใหม่

นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาต้องชำระค่าธรรมเนียมรักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษาตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๕ การลาออก นักศึกษาจะต้องยื่นใบลาตามแบบที่สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนกำหนด พร้อมด้วยหนังสือยินยอมจากผู้ปกครองเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา คณบดี และอธิการบดี เพื่อพิจารณาอนุมัติตามลำดับ เว้นแต่กรณีนักศึกษาที่บรรลุนิติภาวะสามารถลาออกได้โดยไม่ต้องมีหนังสือยินยอมจากผู้ปกครอง

หมวด ๖
การเปลี่ยนประเภท การย้ายสาขาวิชาและการรับโอนนักศึกษา

ข้อ ๓๖ นักศึกษาภาคปกติสามารถเปลี่ยนเป็นนักศึกษาภาคพิเศษได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนดและให้จัดทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของสภาวิชาการ

การเปลี่ยนประเภทจากนักศึกษาภาคพิเศษเป็นนักศึกษาภาคปกติจะกระทำไม่ได้

ข้อ ๓๗ นักศึกษาอาจย้ายสาขาวิชาได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนดและให้จัดทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของสภาวิชาการ

ข้อ ๓๘ การรับโอนนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนดและให้จัดทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของสภาวิชาการ

หมวด ๗
การเทียบโอนผลการเรียนและการยกเว้นการเรียน

ข้อ ๓๙ การเทียบโอนผลการเรียนให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์การเทียบวิชาเรียนและโอนหน่วยกิตระดับปริญญา รวมทั้งแนวปฏิบัติที่ดีในการเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ให้มหาวิทยาลัยกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และจัดทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของสภาวิชาการ

ข้อ ๔๐ การยกเว้นการเรียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนดและจัดทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของสภาวิชาการ

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์การเทียบวิชาเรียนและโอนหน่วยกิตระดับปริญญา รวมทั้งแนวปฏิบัติที่ดีในการเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

หมวด ๘
การพ้นสภาพนักศึกษา

ข้อ ๔๑ ให้นักศึกษาภาคปกติพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาเมื่ออยู่ในเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรและได้รับอนุมัติให้ปริญญา

(๒) ผลการประเมินได้ค่าระดับคะแนนสะสมเฉลี่ยต่ำกว่า ๑.๕๐ เมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติที่ ๒ นับตั้งแต่เริ่มเข้าเรียน โดยนับจำนวนภาคการศึกษารวมทั้งภาคการศึกษาปกติที่มีการลาพักการศึกษาด้วย

(๓) ผลการประเมินได้ค่าระดับคะแนนสะสมเฉลี่ยต่ำกว่า๑.๗๐เมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติที่ ๔ นับตั้งแต่เริ่มเข้าเรียน โดยนับจำนวนภาคการศึกษารวมทั้งภาคการศึกษาปกติที่มีการลาพักการศึกษาด้วย

(๔) ผลการประเมินได้ค่าระดับคะแนนสะสมเฉลี่ยต่ำกว่า ๑.๘๐ เมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติที่ ๖ ที่ ๘ ที่ ๑๐ ที่ ๑๒ หรือที่ ๑๔ และเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติที่ ๑๖ หรือที่ ๑๘ สำหรับหลักสูตรปริญญาตรี ๕ ปีโดยนับจำนวนภาคการศึกษารวมทั้งภาคการศึกษาปกติที่มีการลาพักการศึกษาด้วย

(๕) นักศึกษาลงทะเบียนเรียนครบตามหลักสูตร แต่ได้ค่าระดับคะแนนสะสมเฉลี่ยต่ำกว่า ๑.๘๐

(๖) ใช้เวลาศึกษาเกินกว่าระยะเวลาการศึกษาที่กำหนดไว้ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี

(๗) มหาวิทยาลัยมีคำสั่งให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา หรือเป็นไปตามระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัยที่กำหนดไว้

(๘) ลาออก

(๙) ตาย

ข้อ ๔๒ ให้นักศึกษาภาคพิเศษพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาเมื่ออยู่ในเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรและได้รับอนุมัติให้ปริญญา

(๒) ผลการประเมินได้ค่าระดับคะแนนสะสมเฉลี่ยต่ำกว่า ๑.๕๐ เมื่อสิ้นปีการศึกษาที่ ๑ นับตั้งแต่เริ่มเข้าเรียน โดยนับจำนวนภาคการศึกษารวมทั้งภาคการศึกษาที่มีการลาพักการศึกษาด้วย

(๓) ผลการประเมินได้ค่าระดับคะแนนสะสมเฉลี่ยต่ำกว่า๑.๗๐เมื่อสิ้นปีการศึกษาที่ ๒ นับตั้งแต่เริ่มเข้าเรียน โดยนับจำนวนภาคการศึกษารวมทั้งภาคการศึกษาที่มีการลาพักการศึกษาด้วย

(๔) ผลการประเมินได้ค่าระดับคะแนนสะสมเฉลี่ยต่ำกว่า ๑.๘๐ เมื่อสิ้นปีการศึกษาที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕ ที่ ๖ หรือที่ ๗และเมื่อสิ้นปีการศึกษาที่ ๘ หรือที่ ๙ สำหรับหลักสูตรปริญญาตรี ๕ ปีโดยนับจำนวนภาคการศึกษารวมทั้งภาคการศึกษาที่มีการลาพักการศึกษาด้วย

(๕) นักศึกษาลงทะเบียนเรียนครบตามหลักสูตร แต่ได้ค่าระดับคะแนนสะสมเฉลี่ยต่ำกว่า ๑.๘๐

(๖) ใช้เวลาศึกษาเกินกว่าระยะเวลาการศึกษาที่กำหนดไว้ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี

(๗) มหาวิทยาลัยมีคำสั่งให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา หรือเป็นไปตามระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัยที่กำหนดไว้

(๘) ลาออก

(๙) ตาย

หมวด ๙
การขอรับปริญญา

ข้อ ๔๓ นักศึกษาที่จะได้รับการเสนอชื่อเพื่อขออนุมัติปริญญา ต้องผ่านเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษารายวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนตามหลักสูตร โดยมีค่าระดับคะแนนสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร ไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐

(๒) ใช้เวลาศึกษาไม่เกินระยะเวลาการศึกษาที่กำหนดไว้ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี

(๓) ไม่มีหนี้สินใด ๆ ค้างชำระต่อมหาวิทยาลัย

(๔) เงื่อนไขอื่นให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของสภาวิชาการ

ข้อ ๔๔ นักศึกษาที่ผ่านเงื่อนไขตามข้อ ๔๓ ให้ยื่นคำร้องคาดว่าจะสำเร็จการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยในภาคการศึกษาที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา ภายในระยะเวลา ขั้นตอนและวิธีการตามประกาศของมหาวิทยาลัย

กรณีที่นักศึกษาไม่ยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนหรือลงทะเบียนเพื่อรักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษาในภาคการศึกษาถัดไป

ข้อ ๔๕ นักศึกษาที่มีสิทธิจะได้รับปริญญาเกียรตินิยม ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) มีคุณสมบัติตามข้อ ๔๓

(๒) นักศึกษาภาคปกติใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๘ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับหลักสูตรปริญญาตรี ๔ ปี หรือใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับหลักสูตรปริญญาตรี ๕ ปี โดยไม่นับรวมภาคฤดูร้อนทั้งนี้ ไม่นับรวมภาคการศึกษาปกติที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา

(๓) นักศึกษาภาคพิเศษใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๑๒ ภาคการศึกษาสำหรับหลักสูตรปริญญาตรี ๔ ปี หรือใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๑๕ ภาคการศึกษาสำหรับหลักสูตรปริญญาตรี ๕ ปีโดยนับรวมภาคฤดูร้อน ทั้งนี้ ไม่นับรวมภาคการศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา

(๔) ไม่มีรายวิชาใดที่เคยได้สัญลักษณ์

(๕) W U หรือต่ำกว่า C

(๖) ไม่เคยลงทะเบียนเรียนซ้ำกับรายวิชาที่เคยลงทะเบียนแล้ว

(๗) ไม่มีรายวิชาใดที่ได้รับการยกเว้นการเรียน

(๘) ไม่เคยถูกสั่งพักการศึกษาเพราะกระทำผิดวินัยนักศึกษา

ข้อ ๔๖ นักศึกษาจะได้รับปริญญาเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง ต้องมีคุณสมบัติตามข้อ ๔๕ และได้ค่าระดับคะแนนสะสมเฉลี่ยตั้งแต่ ๓.๕๐ ขึ้นไป

นักศึกษาจะได้รับปริญญาเกียรตินิยมอันดับสอง ต้องมีคุณสมบัติตามข้อ ๔๕ และได้ค่าระดับคะแนนสะสมเฉลี่ยตั้งแต่ ๓.๒๕ แต่ไม่ถึง ๓.๕๐

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๗ กรณีนักศึกษาที่มีสภาพเป็นนักศึกษาอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับให้ใช้ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศที่ใช้บังคับในขณะนั้นโดยอนุโลมต่อไป จนกว่าจะสำเร็จการศึกษาหรือพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๔๘ กรณีนักศึกษาที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๗ ซึ่งใช้หลักสูตรการศึกษาใดๆ และกำหนด ให้ใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

กิตติชัย วัฒนานิกร
(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.กิตติชัย วัฒนานิกร)
นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

หมายเหตุ:เพื่อเป็นการรักษามาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการรับรองวิทยฐานะและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อให้การบริหารงานด้านวิชาการดำเนินไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบกับความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจในการออกกฎ ระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยได้ จึงจำเป็นต้องออกข้อบังคับนี้

3.2.1 สิ่งที่ควรคำนึงในการปฏิบัติตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2557 ที่เกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา

1. จากข้อบังคับ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ หมวด ๒การลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ นักศึกษาต้องยึดตามกำหนดวันและวิธีการลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษาให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

2. การลงทะเบียนในรายวิชา การฝึกประสบการณ์วิชาชีพต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตร

3. การลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษาปกติ กรณีนักศึกษาภาคปกติจะต้องลงทะเบียนเรียนไม่ต่ำกว่า 9 หน่วยกิตแต่ไม่เกิน 22 หน่วยกิต กรณีนักศึกษาภาคพิเศษจะต้องลงทะเบียนเรียนไม่ต่ำกว่า 9 หน่วยกิต แต่ไม่เกิน 15 หน่วยกิตและการลงทะเบียนเรียนในภาคฤดูร้อนให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 9 หน่วยกิต

4. การลงทะเบียนรายวิชา การฝึกประสบการณ์วิชาชีพจะสมบูรณ์ต่อเมื่อนักศึกษาได้ชำระค่าธรรมเนียมต่างๆ และมหาวิทยาลัยได้รับหลักฐานครบถ้วนแล้ว

5. จากข้อบังคับ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ หมวด 3 การเพิ่ม การถอนและการยกเลิกรายวิชา การฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้ดำเนินการการเพิ่มรายวิชา ให้ทำได้ภายใน 2 สัปดาห์ โดยนับถัดจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติหรือภายใน 1 สัปดาห์ โดยนับถัดจากวันเปิดภาคฤดูร้อน ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา

6. การถอนรายวิชา การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ให้ทำได้ภายใน 2 สัปดาห์ โดยนับถัดจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติหรือภายใน 1 สัปดาห์ โดยนับถัดจากวันเปิดภาคฤดูร้อน ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา

7. การยกเลิกรายวิชา ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนกำหนดการสอบปลายภาคการศึกษาไม่น้อยกว่า 2 สัปดาห์ ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ที่ปรึกษาการยกเลิกรายวิชาจะได้สัญลักษณ์ W และนับรวมจำนวนหน่วยกิตการลงทะเบียน

8. การประเมินผลการศึกษาในรายวิชา การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ให้ใช้สัญลักษณ์ที่มีค่าระดับคะแนนแบ่งเป็น 8 ระดับ ดังนี้

A	ดีเยี่ยม (Excellent)	4.0
B+	ดีมาก (Very Good)	3.5
B	ดี (Good)	3.0
C+	ดีพอใช้ (Fairly Good)	2.5
C	พอใช้ (Fair)	2.0
D+	อ่อน (Poor)	1.5
D	อ่อนมาก (Very Poor)	1.0
F	ตก (Fail)	0.0

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
เรื่องเกณฑ์และแนวปฏิบัติการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ แผนสหกิจศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๙

ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารวิชาการ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๙ มีมติให้กำหนดเกณฑ์และแนวปฏิบัติก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยกำหนดคุณสมบัติของนักศึกษาที่ออกฝึกประสบการณ์ภาคสนามให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน จึงให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เรื่อง เกณฑ์และแนวปฏิบัติก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ประกาศ ณ วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ มหาวิทยาลัยจึงกำหนดเกณฑ์และแนวปฏิบัติก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพแผนสกกิจศึกษา ดังนี้

๑. นักศึกษาต้องเรียนและสอบได้ในรายวิชาเฉพาะหรือวิชาเอกไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของรายวิชาเอก (ยกเว้นนักศึกษาภาคปกติ กลุ่มเทียบโอนจากอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จะมีแผนการเรียนกำหนดให้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพสหกิจศึกษา ในภาคฤดูร้อน และกลับมาเรียนอีก ๑ ปีการศึกษา)

๒. นักศึกษาต้องเรียนและสอบได้ในรายวิชาเตรียมสหกิจศึกษาหรือรายวิชาที่มีลักษณะเดียวกับการเตรียมฝึกสหกิจศึกษา

๓. นักศึกษาที่ออกฝึกสหกิจศึกษาจะต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำหลักสูตร หากขาดคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่งจะไม่มีสิทธิ์ออกฝึกสหกิจศึกษา

๔. นักศึกษาต้องผ่านการปฐมนิเทศ ปัจฉิมนิเทศ และการอบรมจากคณะและ/หรือภาควิชา/หลักสูตร

ทั้งนี้ตั้งแต่ ภาคการศึกษาที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ประพันธ์ ธรรมไชย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ ธรรมไชย)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

3.2.2 สิ่งที่ควรคำนึงในการปฏิบัติตามเกณฑ์และแนวปฏิบัติการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ แผนสหกิจศึกษา พ.ศ. 2559 ที่เกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสหกิจของนักศึกษา

1. นักศึกษามี่จะออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ต้องเป็นนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายเท่านั้น และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพแบบสหกิจศึกษาต้องเป็นไปตามความสมัครใจของนักศึกษา ซึ่งสามารถแจ้งจำนงความต้องการได้ที่หลักสูตรหรือภาควิชาที่นักศึกษาสังกัด

2. นักศึกษาต้องดำเนินการประสานงานเบื้องต้นระหว่างหลักสูตรหรือภาควิชา ศูนย์สหกิจศึกษาของมหาวิทยาลัย และสถานประกอบการที่ดำเนินงานในลักษณะสหกิจศึกษา

3. นักศึกษาต้องเรียนและสอบได้ในรายวิชาเฉพาะหรือวิชาเอกไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของรายวิชาเอก (ยกเว้นนักศึกษาภาคปกติ กลุ่มเทียบโอนจากอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จะมีแผนการเรียนกำหนดให้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพสหกิจศึกษา ในภาคฤดูร้อน และกลับมาเรียนอีก 1 ปีการศึกษา)

4. นักศึกษาต้องเรียนและสอบได้ในรายวิชาเตรียมสหกิจศึกษาหรือรายวิชาที่มีลักษณะเดียวกับการเตรียมฝึกสหกิจศึกษา

5. นักศึกษาที่ออกฝึกสหกิจศึกษาจะต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำหลักสูตร หากขาดคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่งจะไม่มีสิทธิ์ออกฝึกสหกิจศึกษา

6. นักศึกษาต้องผ่านการปฐมนิเทศ ปัจฉิมนิเทศ และการอบรมจากศูนย์สหกิจศึกษาของมหาวิทยาลัย

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
เรื่องเกณฑ์และแนวปฏิบัติการออกฝึกประสบการณ์ภาคสนาม พ.ศ. ๒๕๕๙

ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารวิชาการ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๙ มีมติให้กำหนดเกณฑ์และแนวปฏิบัติก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยกำหนดคุณสมบัติของนักศึกษาที่ออกฝึกประสบการณ์ภาคสนามให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน จึงให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เรื่อง เกณฑ์และแนวปฏิบัติก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ประกาศ ณ วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ มหาวิทยาลัยจึงกำหนดเกณฑ์และแนวปฏิบัติก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ/ฝึกประสบการณ์ภาคสนาม ดังนี้

๑. นักศึกษาต้องเรียนและสอบได้ในรายวิชาเฉพาะหรือวิชาเอกไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของรายวิชาเอก (ยกเว้นนักศึกษาภาคปกติ กลุ่มเทียบโอนจากอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จะมีแผนการเรียนกำหนดให้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ/ฝึกประสบการณ์ภาคสนาม ในภาคฤดูร้อน และกลับมาเรียนอีก ๑ ปีการศึกษา)

๒. กรณีนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตต้องเรียนและสอบได้รายวิชาชีพครูบังคับและครูเลือกครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๓. นักศึกษาต้องเรียนและสอบได้ในรายวิชาเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือรายวิชาที่มีลักษณะเดียวกับการเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

๔. นักศึกษาที่ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพจะต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำหลักสูตร หากขาดคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่งจะไม่มีสิทธิ์ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

๕. นักศึกษาต้องผ่านการปฐมนิเทศ ปัจฉิมนิเทศ และการอบรมจากคณะและ/หรือภาควิชา/หลักสูตร

ทั้งนี้ตั้งแต่ ภาคการศึกษาที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ประพันธ์ ธรรมไชย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ ธรรมไชย)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

3.2.3 สิ่งที่ควรคำนึงในการปฏิบัติตามเกณฑ์และแนวปฏิบัติการออกฝึกประสบการณ์ภาคสนาม พ.ศ. 2559 ที่เกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา

1. นักศึกษามี่จะออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ต้องเป็นนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายเท่านั้น

2. นักศึกษาต้องเรียนและสอบได้ในรายวิชาเฉพาะหรือวิชาเอกไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของรายวิชาเอก (ยกเว้นนักศึกษาภาคปกติ กลุ่มเทียบโอนจากอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จะมีแผนการเรียนกำหนดให้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ/ฝึกประสบการณ์ภาคสนาม ในภาคฤดูร้อน และกลับมาเรียนอีก 1 ปีการศึกษา)

3. นักศึกษาต้องเรียนและสอบได้ในรายวิชา การเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือรายวิชาที่มีลักษณะเดียวกับการเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ซึ่งมีระดับผลคะแนนไม่ต่ำกว่า C

4. นักศึกษาที่ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพจะต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำหลักสูตร หากขาดคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่งจะไม่มีสิทธิ์ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพและ/หรืออาจารย์ผู้สอนในรายวิชา การเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และหัวหน้าภาควิชาแต่ละหลักสูตร

5. นักศึกษาต้องผ่านการปฐมนิเทศ ปัจฉิมนิเทศ และการอบรมจากคณะ และ/หรือภาควิชา/หลักสูตรเพื่อเป็นการเตรียมพร้อมสำหรับการออกฝึกปฏิบัติภาคสนามจำนวน 560 ชั่วโมง และการเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสุดสิ้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ซึ่งเป็นกิจกรรมบังคับของคณะ

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
เรื่อง แนวปฏิบัติในการลงทะเบียนเรียนรายวิชา

เพื่อให้การลงทะเบียนเรียนของนักศึกษาเป็นไปอย่างถูกต้อง เรียบร้อยและเป็นระบบ อาศัยอำนาจตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี พุทธศักราช ๒๕๕๐ ข้อ ๖ และเพื่อให้เป็นไปตามหมวด ๓ การลงทะเบียนเรียนและระยะเวลาการศึกษา และอำนาจตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๖ และเพื่อให้เป็นไปตามหมวด ๒ การลงทะเบียนเรียน และมติกรรมการบริหารวิชาการในคราวประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๘เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เรื่อง แนวปฏิบัติในการลงทะเบียนเรียนรายวิชา ลงวันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เรื่อง แนวปฏิบัติในการลงทะเบียนเรียนรายวิชาผ่านระบบอินเทอร์เน็ต (Internet) ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ และเห็นควรกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการลงทะเบียนเรียนรายวิชาไว้ดังต่อไปนี้

๑. นักศึกษาต้องตรวจสอบแผนการเรียนเสนอแนะร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาให้ครบถ้วนถูกต้องตามหลักสูตรสาขาวิชาที่ศึกษา ก่อนการลงทะเบียนทุกครั้ง

๒. นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาตามแผนการเรียนเสนอแนะในข้อ ๑.กรณีที่ไม่สามารถลงทะเบียนเรียนตามแผนการเรียนเสนอแนะได้ให้ลงทะเบียนรายวิชาที่ได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา

๓. นักศึกษาต้องลงทะเบียนจองรายวิชาผ่านระบบอินเทอร์เน็ตในช่วงระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามปฏิทินวิชาการ และการลงทะเบียนเรียนผ่านระบบอินเทอร์เน็ตถือเป็นความรับผิดชอบของนักศึกษา รวมถึงการรักษาความลับของรหัสผ่านในการเข้าใช้ระบบลงทะเบียน

๔. การลงทะเบียนรายวิชาของนักศึกษาจะสมบูรณ์เมื่อได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาตามกำหนดเวลาในปฏิทินวิชาการ

๕. การขอเพิ่มจำนวนรับลงทะเบียนในรายวิชาที่มีจำนวนรับเต็มเมื่อนักศึกษาลงทะเบียนผ่านระบบอินเทอร์เน็ต แต่ไม่สามารถลงทะเบียนเรียนได้ เนื่องจากในวัน เวลาที่ต้องการเรียนมีจำนวนนักศึกษาเต็มตามที่กำหนดไว้ และไม่สามารถลงทะเบียนรายวิชาในหมู่เรียนอื่น ๆ ได้อีก นักศึกษาสามารถขอเพิ่มจำนวนรับลงทะเบียนในหมู่เรียนที่ต้องการได้โดยยื่นคำร้องผ่านระบบคำร้องออนไลน์ในระบบสารสนเทศนักศึกษาและต้องตรวจสอบวันเวลาเรียน วันเวลาสอบเพื่อไม่ให้ซ้ำซ้อนกับรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนไว้ก่อนแล้วทั้งนี้ให้ดำเนินการยื่นคำร้องก่อนวันสิ้นสุดการลงทะเบียนเพิ่ม-ถอน ตามปฏิทินวิชาการอย่างน้อย ๑ วัน รายวิชาที่ยื่นคำร้องไว้จะมีสถานะเป็นรายวิชาที่ลงทะเบียนได้นั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนแล้ว

๖. การขอเรียนร่วมและเรียนเกินกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เรื่อง แนวปฏิบัติในการลงทะเบียนเรียนร่วมและเรียนเกิน

๗. มหาวิทยาลัยไม่อนุญาตให้นักศึกษาภาคปกติลงทะเบียนเรียนรายวิชาใดๆ ในช่วงระยะเวลาที่ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ยกเว้นกรณีที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้ในแผนการเรียนเสนอแนะแล้วเท่านั้น

๘. นักศึกษาภาคพิเศษสามารถลงทะเบียนเรียนรายวิชาเพิ่มเติมจากแผนการเรียนเสนอแนะในภาคการศึกษาที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพได้ ในกรณีที่ได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาสาขาวิชาหรือภาควิชาและคณะ

๙. เมื่อนักศึกษาลงทะเบียนรายวิชาเสร็จสิ้นแล้ว ให้พิมพ์ผลการลงทะเบียนเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานและต้องเข้าเรียนตามรายวิชาและหมู่เรียนที่ได้ลงทะเบียนเรียนมิฉะนั้นรายวิชาให้ถือเป็นโมฆะ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ประพันธ์ ธรรมไชย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ ธรรมไชย)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

3.2.4 สิ่งที่ควรคำนึงในการปฏิบัติตามเกณฑ์และแนวปฏิบัติการในการลงทะเบียนเรียนรายวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา

1. นักศึกษาต้องตรวจสอบแผนการเรียนเสนอแนะร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาให้ครบถ้วนถูกต้องตามหลักสูตรสาขาวิชาที่ศึกษาก่อนการลงทะเบียนทุกครั้ง

2. นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชา การฝึกประสบการณ์วิชาชีพตามแผนการเรียนเสนอแนะ ถ้าไม่สามารถลงทะเบียนเรียนตามแผนการเรียนเสนอแนะได้ ให้ลงทะเบียนรายวิชาที่ได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา

3. การลงทะเบียนรายวิชา การฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาจะสมบูรณ์เมื่อได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและต้องชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาตามกำหนดเวลาในปฏิทินวิชาการของมหาวิทยาลัย

4. มหาวิทยาลัยไม่อนุญาตให้นักศึกษาภาคปกติลงทะเบียนเรียนรายวิชาใดๆ ในช่วงระยะเวลาที่ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ยกเว้นกรณีที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้ในแผนการเรียนเสนอแนะแล้วเท่านั้น

5. นักศึกษาภาคพิเศษสามารถลงทะเบียนเรียนรายวิชาเพิ่มเติมจากแผนการเรียนเสนอแนะในภาคการศึกษาที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพได้ ในกรณีที่ได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาสาขาวิชาหรือภาควิชาและคณะ

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ว่าด้วย เครื่องแบบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกายนักศึกษา
พ.ศ.๒๕๕๔

เพื่ออนุวัติตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมายและเครื่องแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย เครื่องแบบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกาย พ.ศ. ๒๕๕๔"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

"สภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

"อธิการบดี" หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

"นักศึกษา" หมายความว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

"นักศึกษาภาคปกติ" หมายความว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้ารับการศึกษาที่มหาวิทยาลัยจัดให้เรียนในเวลาราชการ และหากมีความจำเป็นมหาวิทยาลัยอาจจัดให้เรียนนอกเวลาราชการด้วยก็ได้

"นักศึกษาภาคพิเศษ" หมายความว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้ารับการศึกษาที่มหาวิทยาลัยจัดให้เรียนในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ และหากมีความเป็นมหาวิทยาลัยอาจจัดให้เรียนในเวลาราชการด้วยก็ได้

"นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา" หมายความว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ที่ศึกษาในระดับสูงกว่าระดับปริญญาตรี

ข้อ ๕ เครื่องแบบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกายตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับกับนักศึกษาภาคปกติ

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและนักศึกษาภาคพิเศษให้แต่งกายชุดสุภาพหรืออาจใช้เครื่องแบบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกายตามวรรคหนึ่งก็ได้

นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาและเข้าร่วมพิธีรับพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยอาจใช้เครื่องแบบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกายตามวรรคหนึ่งก็ได้

ข้อ ๖ เครื่องแบบและเครื่องแต่งกายของนักศึกษา มีดังนี้

(ก) นักศึกษาหญิง

(๑) เสื้อสีขาวปกเชิ้ต แขนเสื้อเพียงศอก ไม่รัดรูป ไม่หลวมเกินไปไม่มีกระเป๋าเสื้อ ไม่มีลวดลายและแนวสาบหลัง เนื้อผ้าไม่บางเกินสมควร ผ่าอกตรงโดยตลอด ติดกระดุมโลหะสีเงิน มีลายดุนนูนตราสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ติดเครื่องหมายนักศึกษาที่อกด้านซ้าย ตัวเสื้อมีความยาวเพียงพอสำหรับให้กระโปรงทับได้ เวลาสวมให้สอดชายเสื้อไว้ในกระโปรงให้เรียบร้อย

(๒) กระโปรงทรงตรง เอวสูง ด้านหลังผ่าป้ายแบบสุภาพ ไม่รัดรูป ยาวเสมอเข่า ผ้าเนื้อเรียบไม่มีลวดลายสีดำหรือสีน้ำเงินเข้ม

(๓) เข็มขัดแบบสุภาพสีดำ หัวเข็มขัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าทำด้วยโลหะรมดำมีดุนนูนตราสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

(๔) รองเท้าหนังหุ้มส้นสีดำไม่มีลวดลายปิดปลายเท้าทรงสุภาพส้นสูงไม่เกิน ๕ เซนติเมตร

(ข) นักศึกษาชาย

(๑) เสื้อสีขาวปกเชิ้ต แขนสั้นเพียงศอก ปลายแขนปล่อยตรงไม่ผ่าปลายแขนหรือแขนยาวถึงข้อมือไม่รัดรูปและไม่หลวมเกินไปไม่มีลวดลาย ไม่บางเกินสมควรผ่าอกตรงโดยตลอด ติดกระดุมสีขาว มีกระเป๋าขนาดพอเหมาะที่อกเสื้อเบื้องซ้าย ตัวเสื้อมีความยาวเพียงพอสำหรับให้กางเกงทับได้ เวลาสวมให้สอดชายเสื้อไว้ในกางเกงให้เรียบร้อยและไม่พับปลายแขน

(๒) กางเกงขาขาวแบบสากล ทรงสุภาพสีดำหรือสีน้ำเงินเข้ม ผ้าเนื้อเรียบไม่มีลวดลายไม่ใช้ผ้ายืดหรือผ้ายีน ไม่รัดรูป มีหูเข็มขัดเย็บด้วยผ้าสีเดียวกับกางเกงเจาะกระเป๋าด้านข้างทั้งสองด้าน

(๓) เข็มขัดแบบสุภาพ สีดำ หัวเข็มขัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ทำด้วยโลหะรมดำมีดุนตราสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

(๔) ถุงเท้าสีดำหรือสีน้ำเงินเข้มไม่มีลวดลาย

(๕) รองเท้าหนังหุ้มส้นสีดำ ไม่มีลวดลายปิดปลายเท้าทรงสุภาพ

(๖) สำหรับนักศึกษาชายชั้นปีที่ ๑ ให้ผูกเนคไทตามแบบที่มหาวิทาลัยกำหนดและติดเครื่องหมายนักศึกษา

การกำหนดแบบเนคไทยตาม (๖) ให้จัดทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

ข้อ ๗ เครื่องแบบและเครื่องแต่งกายนักศึกษาตามข้อ ๖ ให้ใช้ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) การมาเรียนและการเข้าสอบ

(ข) การติดต่อกับหน่วยงานของมหาวิทยาลัย

(ค) กรณีอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดหรือนัดหมาย

ข้อ ๘ เครื่องแบบและเครื่องแต่งกายนักศึกษาที่ใช้งานพิธีการ มีดังนี้

(ก) นักศึกษาหญิง

(๑) เสื้อสีขาวปกเชิ้ต แขนเสื้อเพียงศอกไม่รัดรูป ไม่หลวมเกินไปไม่มีกระเป๋าเสื้อ ไม่มีลวดลายและแนวสาบหลัง เนื้อผ้าไม่บางเกินสมควร ผ่าอกตรงโดยตลอดติดกระดุมโลหะสีเงินมีลายดุนนูนตราสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ติดเครื่องหมายนักศึกษาที่อกด้านซ้าย ตัวเสื้อมีความยาวเพียงพอสำหรับให้กระโปรงทับได้ เวลาสวมให้สอดชายเสื้อไว้ในกระโปรงให้เรียบร้อย

(๒) กระโปรงทรงตรง เอวสูง ด้านหลังผ่าป้ายแบบสุภาพไม่รัดรูปยาวเสมอเข่า ผ้าเนื้อเรียบไม่มีลวดลายสีดำ

(๓) เข็มขัดแบบสุภาพสีดำ หัวเข็มขัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าทำด้วยโลหะรมดำมีดุนนูนตราสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

(๔) รองเท้าหนังหุ้มส้น สีดำ ไม่มีลวดลาย ปิดปลายเท้าทรงสุภาพ ส้นสูงไม่เกิน ๕ เซนติเมตร

(ข) นักศึกษาชาย

(๑) เสื้อสีขาวปกเชิ้ต แขนยาวถึงข้อมือ ไม่รัดรูปและไม่หลวมเกินไป ไม่มีลวดลาย ไม่บางเกินสมควร ผ่าอกตรงโดยตลอด ติดกระดุมสีขาว มีกระเป๋าขนาดพอเหมาะที่อกเสื้อเบื้องซ้าย ตัวเสื้อมีความยาวเพียงพอสำหรับให้กางเกงทับได้ เวลาสวมให้สอดชายเสื้อไว้ในกางเกงให้เรียบร้อยและไม่พับปลายแขน

(๒) กางเกงขาขาวแบบสากล ทรงสุภาพ สีดำ ผ้าเนื้อเรียบ ไม่มีลวดลาย ไม่ใช้ผ้ายืดหรือผ้ายีน ไม่รัดรูป มีหูเข็มขัดเย็บด้วยผ้าสีเดียวกับกางเกง เจาะกระเป๋าด้านข้างทั้งสองด้าน

(๓) เข็มขัดแบบสุภาพ สีดำ หัวเข็มขัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าทำด้วยโลหะรมดำมีดุนตราสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

(๔) ถุงเท้าสีดำหรือสีน้ำเงินเข้มไม่มีลวดลาย

(๕) รองเท้าหนังหุ้มส้นสีดำไม่มีลวดลาย ปิดปลายเท้าทรงสุภาพ

(๖) เนคไทตามแบบที่มหาวิทาลัยกำหนดและติดเครื่องหมายนักศึกษา

การกำหนดแบบเนคไทยตาม (๖) ให้จัดทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

ข้อ ๙ เครื่องแบบและเครื่องแต่งกายนักศึกษาตามข้อ ๘ ให้ใช้ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) งานพระราชพิธี รัฐพิธี หรือพิธีตามหมายของสำนักพระราชวัง

(ข) พิธีพระราชทานปริญญาบัตร

(ค) พิธีไหว้ครู

(ง) กรณีอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดหรือนัดหมาย

ข้อ ๑๐ เครื่องหมายนักศึกษา มีดังนี้

(ก) เครื่องหมายนักศึกษาหญิงเป็นเข็มกลัดตราสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยขนาดกว้าง ๒ เซนติเมตร สูง ๒.๕ เซนติเมตร ทำด้วยโลหะ

(ข) เครื่องหมายนักศึกษาชาย เป็นเข็มตราสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ขนาดกว้าง ๑ เซนติเมตร สูง ๑.๕ เซนติเมตร ทำด้วยโลหะ

ข้อ ๑๑ เครื่องแบบและเครื่องแต่งกายนักศึกษาสำหรับการศึกษาในรายวิชาที่มีภาคปฏิบัติให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

ข้อ ๑๒ ให้มหาวิทยาลัยจัดทำเครื่องแบบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกายตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ขึ้นไว้เป็นตัวอย่าง

ข้อ ๑๓ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔

อาวุธ ศรีศุกรี
(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์อาวุธ ศรีศุกรี)
นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
CHIANG MAI RAJABHAT UNIVERSITY

3.2.5 สิ่งที่ควรคำนึงในการปฏิบัติตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ว่าด้วยเครื่องแบบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกายนักศึกษา พ.ศ. 2554 ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา

1. นักศึกษาที่ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพต้องเครื่องแบบและเครื่องแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยในการไปปฏิบัติงานยังสถานประกอบการต่าง ๆ

2. เครื่องแบบและเครื่องแต่งกายนักศึกษาสำหรับการศึกษาในรายวิชาที่มีภาคปฏิบัติให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

3. นักศึกษาภาคพิเศษ สามารถแต่งกายในชุดสุภาพ หรืออาจใช้เครื่องแบบ เครื่องหมายและเครื่องแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยในการไปปฏิบัติงานยังสถานประกอบการต่าง ๆ หรือแต่งกายชุดยูนิฟอร์มของหน่วยงานที่ทำงานประจำ

3.3 เงื่อนไข / ข้อสังเกต / ข้อควรระวัง / สิ่งที่ควรคำนึงในการปฏิบัติงาน

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ.2557 หรือประกาศที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง เกณฑ์และแนวปฏิบัติการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ แผนสหกิจศึกษา เรื่อง เกณฑ์และแนวปฏิบัติการออกฝึกประสบการณ์ภาคสนาม เรื่อง แนวปฏิบัติในการลงทะเบียนเรียนรายวิชา และข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ว่าด้วย เครื่องแบบเครื่องหมายและเครื่องแต่งกายนักศึกษาที่มีไว้บังคับใช้ เพื่อให้กระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาเป็นไปอย่างมีระบบ เป็นมาตรฐานเดียวกัน ดังนั้น จากการดำเนินงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานได้มีข้อสังเกตหรือสิ่งที่ควรคำนึงถึงการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานในส่วนที่รับผิดชอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. นักศึกษาที่จะออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพได้นั้น ต้องสอบผ่านในรายวิชา การเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ซึ่งต้องได้ระดับคะแนนไม่ต่ำกว่า C หรือที่มหาวิทยาลัยกำหนด หากนักศึกษาไม่ผ่าน หรือได้ระดับคะแนนต่ำกว่า C นักศึกษาไม่สามารถออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพเพื่อสำเร็จการศึกษาได้ ดังนั้น ในฐานะผู้ปฏิบัติงานต้องคอยประสานให้คณาจารย์ประจำหลักสูตร หรืออาจารย์ผู้สอนรายวิชา การเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือภาควิชาเป็นผู้คัดกรองและดำเนินการพิจารณาอนุมัติการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาในภาคการศึกษาถัดไป

2. ในการลงทะเบียนเรียนในรายวิชา การฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ผู้ปฏิบัติงานในฐานะผู้ดูแลและควบคุมกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาต้องเน้นย้ำให้นักศึกษาดำเนินการลงทะเบียนเรียนในรายวิชาดังกล่าว ในระบบบริการการศึกษาให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยโดยอาศัยหลักการปฏิบัติจากระเบียบ ข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัย ซึ่งต้องถูกต้องตามแผนการเรียนเสนอแนะของตนเอง ดังนั้น ในฐานะผู้ปฏิบัติงานควรระมัดระวังในเรื่องของการประชาสัมพันธ์ช่วงระยะเวลาในการลงทะเบียนตามปฏิทินวิชาการของมหาวิทยาลัย ทั้งนักศึกษา คณาจารย์ของคณะ และทุกช่องทางการสื่อสารที่ใช้สื่อสารระหว่างนักศึกษาและคณะ เพื่อให้การลงทะเบียนเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ทั้งนี้นักศึกษาบางรายอาจจะเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการลงทะเบียน และกรอกข้อมูล เพื่อแจ้งจำนงฝึกประสบการณ์วิชาชีพในระบบสารสนเทศศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพของคณะแล้ว ไม่จำเป็นต้องลงทะเบียนในรายวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของมหาวิทยาลัย เนื่องจากเป็นระบบสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงต้องระมัดระวังในการลงทะเบียนในรายวิชาดังกล่าวข้างต้น

3. เมื่อนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพได้จองรายวิชาเรียนหรือลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพแล้ว การลงทะเบียนจะสมบูรณ์เรียบร้อยก็ต่อเมื่อนักศึกษาได้ชำระค่าธรรมเรียมการศึกษาที่ธนาคารเป็นที่เรียบร้อย พร้อมหลักฐานยืนยันการชำระเงิน ทั้งนี้ หากนักศึกษาดำเนินการเกินกว่าระยะเวลาที่กำหนดนักศึกษาจะต้องติดต่อมหาวิทยาลัย เพื่อทำคำร้องขอชำระค่าธรรมเนียมล่าช้า ซึ่งมีผลโดยตรงต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ดังนั้น ข้อควรระวังในฐานะผู้ปฏิบัติงานต้องมีการชี้แจงต่อนักศึกษาเพื่อทราบแนวทางปฏิบัติที่สำคัญดังกล่าว โดยแจ้งข้อมูลผ่านการจัดงานปฐมนิเทศนักศึกษา

เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ทุกช่องทางการสื่อสารที่ใช้สื่อสารระหว่างนักศึกษาและคณะ เพื่อให้การลงทะเบียนของนักศึกษาครบถ้วน

4. การเข้าร่วมกิจกรรมปฐมและปัจฉิมนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ถือได้ว่าเป็นกิจกรรมบังคับของคณะ เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจ แนวทางการปฏิบัติตนระหว่างออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนการฝึกฝนทักษะ ความรู้ เพื่อเตรียมตัวเองให้พร้อมสู่วัยทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาในลำดับต่อไป ดังนั้น ในฐานะผู้ปฏิบัติงานต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ เพื่อให้ทันต่อยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การจัดเตรียมหลักสูตรหรือหัวข้อการอบรมให้นักศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมอย่างยั่งยืน

5. สิ่งที่ควรคำนึงในเรื่องเครื่องแบบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกายนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ ต้องเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เพราะการที่นักศึกษาได้มีโอกาสไปเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ ๆ จากนอกรั้วมหาวิทยาลัยย่อมนำความเป็นมหาวิทยาลัยติดตัวไปด้วย ซึ่งบ่งบอกถึงอัตลักษณ์และคุณลักษณะบัณฑิตอันพึงประสงค์ ดังนั้น ในฐานะผู้ปฏิบัติงาน คณาจารย์ ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นักศึกษา รวมทั้ง ร่วมกันปลูกฝังเรื่องบุคลิกภาพที่ดี การประพฤติปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสม และเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ นำมาซึ่งความภาคภูมิใจของมหาวิทยาลัยที่มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่น สังคมและประเทศชาติสืบไป

3.4 แนวคิด/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการบริการ

ความหมายของการบริการ (Service) ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมาย ดังนี้

สุนันท์ บุญวโรดม (2543,หน้า 22) กล่าวว่า การบริการ หมายถึง กิจกรรมหนึ่งหรือชุดของกิจกรรมหลายอย่าง ที่เกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหรืออุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ

ฉัตยาพร เสมอใจ (2545,หน้า 10) กล่าวว่า การบริการเป็นกิจกรรมผลประโยชน์ หรือความพึงพอใจที่จัดทำขึ้น เพื่อเสนอราคาขายหรือกิจกรรมที่จัดขึ้นร่วมกับการขายสินค้า

สมิต สัชฌุกร (2543,หน้า 13) กล่าวว่า การบริการ หมายถึง การปฏิบัติงานที่กระทำหรือติดต่อและเกี่ยวข้องกับผู้รับบริการ การให้บุคคลต่าง ๆ ได้ใช้ประโยชน์ในทางใดทางหนึ่งทำด้วยความพยายามใดๆ ก็ตามด้วยวิธีการละลายในการทำให้คนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้รับความช่วยเหลือ

สุดาดวง เรืองรุจิระ (2541,หน้า 116) กล่าวว่า งานบริการ คือ งานที่ไม่มีตัวตนสัมผัสไม่ได้ แต่สามารถสร้างความพอใจในการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคหรือผู้ใช้ในตลาดธุรกิจได้

โดยจากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การบริการ คือ กิจกรรมหรืองานที่ไม่มีตัวตนและสัมผัสไม่ได้ แต่สามารถสร้างความพอใจให้กับผู้บริโภคได้ ซึ่งสินค้าที่เกี่ยวกับบริการมีลักษณะที่แตกต่างจากสินค้าทั่วไป คือ การตัดสินใจซื้อบริการจะขึ้นอยู่กับความไว้วางใจของลูกค้าเป็นสินค้าที่ จับต้องไม่ได้ การผลิตและการบริโภคบริการจะเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน ไม่สามารถกำหนดได้แน่นอนเก็บรักษาสินค้าไว้ไม่ได้และไม่สามารถแสดงความเป็นเจ้าของ

ขนิษฐา เสมอภักษ์ (2551,หน้า 18) กล่าวว่า การให้บริการ หมายถึง กิจกรรมของกระบวนการส่งมอบสินค้าที่ไม่มีตัวตน (Intangible Good) ของธุรกิจให้กับผู้บริการ ด้วยสินค้าที่ไม่มีตัวตนนั้นจะต้องตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ จนนำไปสู่ความพึงพอใจได้

จิราภรณ์ กนิษฐรัต (2535,หน้า 9) กล่าวว่า การบริการ หมายถึง สิ่งที่มีจำหน่ายในลักษณะของกิจกรรมต่างๆ เช่น การอำนวยความสะดวก การให้ความช่วยเหลือ โดยมากไม่เห็นเป็นตัวตน หากแต่จะมีสิ่งของมาประกอบการให้บริการดังกล่าว เพื่อให้เห็นเป็นรูปประธรรมยิ่งขึ้น

วีรพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์ (2542,หน้า 6) กล่าวว่า การบริการ หมายถึง พฤติกรรมการกระทำหรือกิจกรรมที่บุคคลหนึ่งกระทำให้หรือส่งมอบต่ออีกบุคคลหนึ่ง โดยมีเป้าหมายและความตั้งใจในการส่งมอบบริการนั้น อีกทั้งบริการเป็นสิ่งที่จับสัมผัสแตะต้องได้ยากและเป็นสิ่งที่เสื่อมสูญสลายไปได้โดยง่าย บริการจะได้รับการผลิตขึ้นและส่งมอบสู่ผู้รับบริการเพื่อใช้งานได้โดยทันทีหรือเกือบจะในทันทีทันใดที่มีการให้บริการเกิดขึ้น

ไพรัช วิริยะลัพภะ (2544, หน้า 19) กล่าวว่า งานบริการเป็นงานสร้างความพึงพอใจและความประทับใจให้กับลูกค้าที่มาติดต่อการบริการที่ดีย่อมมีผลดีต่อการปฏิบัติงาน ความล้มเหลวในการบริการจะเป็นผลเสียอย่างร้ายแรงหากไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น ดังนั้น ผู้รับผิดชอบใน

การให้บริการและการต้อนรับต้องตระหนักและระลึกอยู่เสมอว่าการบริการที่ดีต้องมีความรับผิดชอบการบริการอย่างมีคุณภาพ จึงหมายถึง การบริการที่พนักงานผู้ให้บริการมีความพร้อมทางด้านจิตใจที่จะให้บริการและแสดงออกมาด้วยกิริยามารยาทที่ควรปฏิบัติ ซึ่งทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ

จรวยพร กุลอำนวยชัย (2538,หน้า 44) ได้กล่าวว่า ลักษณะของงานบริการไว้ดังนี้

1. งานบริการเป็นงานที่มีการผลิตและการบริโภคขึ้นพร้อมกัน คือไม่อาจกำหนดความต้องการที่แน่นอนได้ขึ้นอยู่กับว่าผู้รับบริการนั้นต้องการอะไรและเมื่อใด

2. งานบริการเป็นงานที่ไม่อาจกำหนดปริมาณงานล่วงหน้าได้ การมาใช้หรือไม่ใช้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของผู้รับบริการ การกำหนดบริการล่วงหน้าจึงไม่อาจทำได้นอกจากคาดคะเนความน่าจะเป็นเท่านั้น

3. งานบริการเป็นงานที่ไม่มีตัวสินค้าไม่มีผลผลิต สิ่งที่ผู้รับบริการจะได้คือความพึงพอใจความรู้สึกคุ้มค่าที่ได้มาใช้บริการ ดังนั้นคุณภาพของงานจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก

4. งานบริการเป็นงานที่ต้องตอบสนองในทันทีผู้รับบริการต้องการให้ลงมือปฏิบัติในทันทีดังนั้นผู้ให้บริการจะต้องพร้อมที่จะตอบสนองตลอดเวลา และเมื่อนัดหมายวันเวลาใดก็จะต้องปฏิบัติได้ตรงตามนัดหมายและข้อสัญญา

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การบริการ คือ กิจกรรมหรืองานที่ไม่มีตัวตนและสัมผัสไม่ได้แต่สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ที่มาใช้บริการ งานบริการนั้นเป็นงานสร้างความพึงพอใจและความประทับใจให้กับลูกค้าที่มาติดต่อการบริการที่ดีย่อมมีผลดีต่อการปฏิบัติงานความล้มเหลวในการบริการจะเป็นผลเสียอย่างร้ายแรงหากไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น ดังนั้นผู้รับผิดชอบในการให้บริการและการต้อนรับต้องตระหนักและระลึกอยู่เสมอว่าการบริการที่ดีต้องมีความรับผิดชอบการบริการอย่างมีคุณภาพจึงหมายรวมไปถึง การบริการที่พนักงานผู้ให้บริการมีความพร้อมทางด้านจิตใจที่จะให้บริการและแสดงออกมาด้วยกิริยามารยาทที่ควรปฏิบัติ ซึ่งทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจและประทับใจมากที่สุด

สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับการบริการข้างต้นนี้ ผู้ปฏิบัติงานจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องหมั่นศึกษาเพราะกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ทุกขั้นตอนกระบวนการมีความสัมพันธ์กับหลายฝ่าย ทั้งนักศึกษา อาจารย์ และสถานประกอบการซึ่งจัดได้ว่าเป็นการบริการการศึกษาทั้งสิ้น ดังนั้น ผู้ปฏิบัติงานจะต้องทำหน้าที่บริการให้แก่ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่มารับบริการอย่างดีที่สุด ควรยึดมั่นเสมอว่า การบริการ คือ งานของเรา และพยายามบริการให้นักศึกษา อาจารย์ สถานประกอบการหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเกิดความพึงพอใจและประทับใจในกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพมากที่สุด

แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพในการบริการ

ความหมายของคุณภาพในการบริการ (Service Quality) ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมาย ดังนี้ คือ

วีรพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์ (2542,หน้า 48) กล่าวว่า คุณภาพบริการ หมายถึง ความสอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการ ระดับของความสามารถของบริการในการบำบัดความต้องการของผู้รับบริการ และระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการหลังจากได้รับบริการแล้ว

พิสิทท์ พิพัฒน์โภคากุล (2549,หน้า 32) กล่าวว่า คุณภาพบริการ หมายถึง การดำเนินการให้บริการเพื่อสนองความต้องการของลูกค้า (หรือเกินความคาดหวังของลูกค้า) ในการดำเนินการของคุณภาพบริการนั้นต้องดำเนินการ ในพื้นที่ที่สำคัญที่สุดขององค์การ ซึ่งก็คือพื้นที่ที่ลูกค้าหรือผู้รับบริการองค์การ

รัตนะ อินจ๋อย (2541,หน้า 16) กล่าวว่า คุณภาพการให้บริการ หมายถึง ความสำคัญระหว่างความคาดหวังต่อบริการของผู้รับบริการต่อการรับรู้ที่ได้รับ ซึ่งอาจเป็นการได้รับบริการตามที่คาดหวังหรือสูงกว่าที่คาดหวังก็ได้

สมวงศ์ พงศ์สถาพร (2550,หน้า 50) กล่าวว่า คุณภาพการให้บริการโดยพื้นฐานแล้วนับเป็นเรื่องยาก เนื่องจากธรรมชาติความไม่แน่นอนของงานบริการที่จับต้องไม่ได้ และคาดหมายลำบาก จึงได้มีความพยายามจากนักวิชาการมาโดยต่อเนื่องในการพยายามค้นหาแนวทางการประเมินหรือวัดคุณภาพการให้บริการที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงมิติของการปฏิบัติ และสามารถนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการให้บริการอย่างเด่นชัดที่สุด

อนุวัฒน์ ศุภชุติกุล (2543,หน้า 2) กล่าวว่า คุณภาพของการบริการเป็นเรื่องที่ได้รับความสนใจและ เห็นความสำคัญอย่างจริงใจเมื่อไม่นานมานี้ จากการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคและผลของความคาดหวังของลูกค้าและบริการต่างๆ ผลงานวิจัยดังกล่าวพบว่าคุณภาพการบริการเป็นเรื่องที่ซับซ้อนขึ้นอยู่กับการมองหรือทัศนะของผู้บริโภคหรือลูกค้า กล่าวคืออะไรก็ตามที่ลูกค้าเห็นว่าเป็นดี เป็นที่ถูกต้องพอใจจะหมายถึงคุณภาพไม่ว่าจะเป็นสินค้าหรือบริการ

สำหรับการวัดคุณภาพการบริการมีผู้สนใจศึกษาวิจัยหลายท่าน ซึ่งจากผลการศึกษาของ Parasuraman, Zeithaml and Berry (1985 อ้างใน ชมนาด ม่วงแก้ว,2555) โดยการประเมินคุณภาพของการบริการ ทำให้ทราบว่าผู้บริโภคได้ใช้ปัจจัย 10 ประการ ในการประเมินคุณภาพของการบริการปัจจัยทั้ง 10 ประการนี้ ได้แก่

1. การเข้าถึงการบริการ (Access) คือ ความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งครอบคลุมทั้งเวลาที่เปิดดำเนินการ สถานที่ตั้ง และวิธีการที่จะสามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ป่วยในการเข้าพบหรือติดต่อกับผู้ให้บริการ ไม่ยุ่งยากในการรับบริการ เช่น สถานที่ให้บริการตั้งอยู่ในที่ที่สะดวกแก่การไปติดต่อ รวดเร็ว เป็นระเบียบ ไม่ต้องรอนาน เสมอภาค เป็นต้น

2. การติดต่อสื่อสาร (Communication) คือ การสื่อสารและให้ข้อมูลแก่ผู้มารับบริการด้วยภาษาที่ชัดเจน ง่ายต่อการเข้าใจและการรับฟังความคิดเห็น ตลอดจนข้อเสนอแนะหรือคำติชมของผู้ป่วยในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริการขององค์กร เช่น การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริการ

3. ความสามารถของผู้ให้บริการ (Competence) คือ คุณสมบัติและทักษะความรู้ความสามารถในการให้บริการที่ผู้ให้บริการจะปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ความมีอัธยาศัยไมตรี (Courtesy) คือ ผู้ให้บริการมีอัธยาศัยไมตรี ความสุภาพเรียบร้อยและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เช่น ให้บริการด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส และสื่อสารด้วยความสุภาพรวมไปถึงการแต่งกายที่สุภาพเรียบร้อยเหมาะสม

5. ความน่าเชื่อถือ (Creditability) คือ ชื่อเสียงขององค์กร ประกอบด้วยลักษณะที่น่าเชื่อถือ ความซื่อสัตย์ไว้วางใจ มีภาพลักษณ์ที่ดีและการนำเสนอบริการที่ดีที่สุดให้แก่ผู้รับบริการ

6. ความเชื่อมั่นหรือความไว้วางใจ (Reliability) คือ ความถูกต้องของกระบวนการเป็นการให้บริการความสามารถในการปฏิบัติงานที่ได้สัญญาไว้อย่างแน่นอนและแม่นยำ เช่น การให้บริการตามที่ได้แจ้งไว้ให้กับผู้รับบริการ

7. การตอบสนองความต้องการ (Responsiveness) คือ ความเต็มใจของผู้ให้บริการที่จะให้บริการอย่างรวดเร็ว เช่น การให้บริการแก่ผู้รับบริการ สนใจต่อปัญหาของผู้มารับบริการ

8. ความปลอดภัย (Security) คือ การให้บริการที่ปราศจากอันตรายไม่มีความเสี่ยงหรือความคืบแรงใดๆ เช่น การใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่สะอาดมีคุณภาพ เป็นต้น

9. ความเป็นรูปธรรมของการบริการ (Tangible) สร้างบริการให้เป็นที่รู้จัก เนื่องจากบริการที่ผู้บริการได้รับ จะทำให้ผู้รับบริการสามารถคาดคะเนถึงคุณภาพบริการดังกล่าวได้

10. ความเข้าใจผู้รับบริการ (Understanding Costumers) คือการพยายามรู้จักและเข้าใจ ตลอดจนความต้องการต่าง ๆ ของผู้รับบริการ เช่น การจดจำรายละเอียดของผู้รับบริการ การเพิ่มการบริการต่าง ๆ ความจำเป็น และความต้องการของผู้รับบริการ

แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพในการบริการข้างต้นนี้ ผู้ปฏิบัติงานเห็นว่าเป็นเรื่องที่ซับซ้อนจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการบริการทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารบุคลากรในสายงานการบริการหรือผู้ปฏิบัติงานบริการ ซึ่งล้วนมีบทบาทสำคัญต่อกระบวนการจัดการระบบการบริการงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพทั้งสิ้น ดังนั้น การให้ความสำคัญต่อการรับรู้คุณภาพของการบริการของผู้รับบริการเป็นเรื่องที่มิอาจละเลยได้ด้วยการเพิ่มพูนประสิทธิภาพของการส่งเสริมคุณภาพของการบริการอย่างทั่วถึง ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ หัวใจของการบริการที่แท้จริงอยู่ที่คุณภาพของการบริการที่สามารถสร้างความประทับใจอย่างแนบแน่นให้กับผู้รับบริการ คุณภาพของบริการเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด โดยเฉพาะการเสนอคุณภาพการให้บริการที่ตรงกับความคาดหวังของผู้รับบริการเป็นสิ่งที่ต้องกระทำ เพราะผู้รับบริการจะรู้สึกพึงพอใจและประทับใจถ้าได้รับสิ่งที่ต้องการนั้น ๆ

แนวคิดใหม่เกี่ยวกับการให้บริการที่สร้างความประทับใจ

คำว่า ประทับใจ ตามคำจำกัดความของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน (2554) หมายถึง ติดอกติดใจ ฝังอยู่ในใจ สมใจมาก ชอบใจมา เหมาะมาก

มอร์ส (Morse,1958,p.27) ได้ให้ความหมายความประทับใจ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถลดความเครียดของบุคคล ถ้ามีความเครียดมากก็จะทำให้เกิดความไม่ประทับใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือต่อกรกระทำกิจกรรมใด ๆ ก็ได้

วรูม (Vroom,1970,p.99) กล่าวว่า ทัศนคติและความประทับใจในสิ่งหนึ่งสามารถใช้แทนกันได้ เพราะทั้งสองคำนี้ หมายถึง ผลที่ได้จากที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทัศนคติด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความประทับใจในสิ่งนั้น และทัศนคติด้านลบ แสดงให้เห็นสภาพความประทับใจนั้นเอง

เดวิส (Davis,1967,p.81) ได้กล่าวถึงความประทับใจว่า เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับบุคคล เมื่อความต้องการพื้นฐานทั้งร่างกายและจิตใจได้รับการตอบสนอง

ความประทับใจ ตามคำจำกัดความของพจนานุกรมคำศัพท์จิตเวชศาสตร์และจิตวิทยา (2553,หน้า 189) หมายถึง ความรู้สึกของผู้ที่มารับบริการต่อสถานบริการตามประสบการณ์ที่เขาได้ไปติดต่อขอรับบริการสถานที่นั้น ๆ

สรุปได้ว่า ความประทับใจ เป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวก เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนั้นเป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกที่แตกต่างความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับ และความสุขนี้สามารถทำให้เกิดความสุข หรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อน และความสุขนี้มีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางอื่น ๆ ความรู้สึกทางลบ และความสุขมีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อน และระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสองนี้ เรียกว่า ระบบความประทับใจ โดยความประทับใจจะเกิดขึ้นเมื่อระบบความประทับใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ

ในการสร้างความประทับใจให้แก่ผู้รับบริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพคณะวิทยาการจัดการ จัดได้ว่าเป็นการบริการด้านการศึกษาอย่างหนึ่งของสถาบันการศึกษา ดังนั้น ความจำเป็นอันดับแรก องค์กรต้องสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับบุคลากรทางการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรในสายงานตำแหน่งต่าง ๆ ที่ผู้รับบริการทางการศึกษามีโอกาสเข้ามาสัมผัสและติดต่อประสานงานโดยตรง ทุกช่วงเวลาที่มีการติดต่อกับผู้รับบริการ เพราะนั่นย่อมหมายถึง การที่ผู้รับบริการจะตัดสินใจว่า การบริการการศึกษาของสถาบันการศึกษาดีหรือไม่ ประทับใจหรือไม่ อย่างไร ผู้ปฏิบัติงานต้องฝึกปฏิบัติตนเองอย่างสม่ำเสมอในด้านการให้บริการที่ดีและการสร้างความประทับใจ เพื่อนำมาสู่ภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กรในอนาคตต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานการฝึกประสบการณ์วิชาชีพคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีข้อค้นพบจากการศึกษาจากผู้วิจัยหลายท่าน ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อระบบและกลไกกระบวนการพัฒนางานฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ดังนี้ เรื่องการจัดระบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พบว่า การศึกษาแนวทางในการจัดระบบฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการประชุมระดมสมองจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ได้แก่ นักศึกษาที่ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศก์ สถานประกอบการ โดยแยกประเด็นคำถามเป็น 3 ช่วง และสรุปประเด็นปัญหา เพื่อนำไปพัฒนาการจัดระบบฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ดังนี้ 1. การเตรียมการและดำเนินงานในขั้นก่อนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สรุปได้ว่า โปรแกรมหรือหลักสูตรควรมีการเตรียมพร้อมและคัดเลือกสถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้แก่นักศึกษาเบื้องต้น และมีการจัดกิจกรรมเตรียมทักษะความพร้อมแก่นักศึกษาให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ ได้แก่ ทักษะภาษาอังกฤษ ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 2. การดำเนินงานในขั้นระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สรุปว่า ควรจัดทำคู่มือการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และแบบประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อเป็นแนวทางให้ทุกหลักสูตรดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกันในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 3. การดำเนินงานในขั้นสิ้นสุดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สรุปว่า คณะควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักศึกษาที่ผ่านประสบการณ์วิชาชีพ ได้นำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพมาถ่ายทอด เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดระบบฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ส่วนด้านความพึงพอใจจากการใช้ระบบฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ผู้วิจัยใช้แบบประเมินความพึงพอใจกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้งานการจัดระบบฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หลังจากดำเนินการจัดระบบฝึกประสบการณ์วิชาชีพเรียบร้อยแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้งานการจัดระบบฝึกประสบการณ์วิชาชีพ มีความพึงพอใจในระดับมาก ซึ่งประเด็นนี้ได้รับการพิสูจน์โดย นววรรณ ถกจัตุรัส (2560) ซึ่งถือได้ว่าเป็นกระบวนการที่มีความคล้ายคลึงและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เป็นอย่างมาก เพราะว่าทั้งเรื่องการเตรียมการ การดำเนินงานในขั้นตอนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หรือเมื่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสิ้นสุดลง ก็มีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถ่ายทอดประสบการณ์และเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานก่อนสำเร็จการศึกษา นอกจากนี้ ระวีวรรณ วุฒิยศ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนากระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพในวิทยาลัยการอาชีพเชียงคำ จังหวัดพะเยา พบว่า สภาพปัจจุบัน การจัดการพัฒนากระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ตามมาตรฐานวิชาชีพทั้ง 3 ด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางจากการสังเคราะห์ สรุปการจัดการพัฒนากระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่เหมาะสมกับมาตรฐานวิชาชีพแยกเป็นแต่ละด้านดังนี้ 1. ด้านมาตรฐานวิชาชีพ ควรศึกษาความต้องการของ

ตลาดแรงงาน ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับการจัดทำแผนการเรียนตามมาตรฐานวิชาชีพ ควรจัดหลักสูตรที่เน้นความชำนาญเฉพาะด้านมีความสอดคล้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานประกอบการที่มีในท้องถิ่น ควรดำเนินการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการผลิตสื่อและอุปกรณ์ รวมทั้ง ส่งเสริมการสอนโดยการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมในรายวิชาที่สอนแก่ครู 2. ด้านกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ควรจัดประชุมสัมมนาแก่ผู้ควบคุมการฝึกในสถานประกอบการ และครูนิเทศของสถานศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจตรงกัน และในความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายตรงตามที่ต้องการ ในแผนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่กำหนดไว้ ควรกำหนดเกณฑ์มาตรฐานสำหรับสถานประกอบการที่จะเลือกให้นักเรียน นักศึกษา เข้ารับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อให้นักเรียน นักศึกษาได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพตรงสาขาวิชาที่ได้เรียนจริง ๆ และควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการนิเทศ เช่น ยานพาหนะในการเดินทาง การใช้โทรศัพท์ เป็นต้น เพื่อให้การนิเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล 3. ด้านการบริหารกระบวนการความร่วมมือในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ควรดำเนินการจัดประชุมฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อปรึกษาเกี่ยวกับแนวทางการจัดทำแผนการเรียนรายวิชา และแผนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพทุกปีการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในขณะนั้น ควรมีการประสานงานการฝึกของนักเรียน นักศึกษากับสถานประกอบการ หลังจากส่งนักเรียนนักศึกษาเข้าฝึกตลอดระยะเวลาการฝึก เพื่อร่วมมือและประสานงานในการแก้ไขปัญหาที่พบได้ทันท่วงที รวมทั้งหลังเสร็จสิ้นการดำเนินงานในแต่ละภาคเรียน ควรร่วมกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง สรุปผลการดำเนินงานเพื่อพัฒนารูปแบบหรือแนวทางการศึกษาที่เหมาะสม โดยข้อค้นพบจากงานวิจัย มีจุดเด่นด้านการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพเสริมทักษะในด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับสถานประกอบการที่มีในท้องถิ่นเลือกให้ตรงสาขาวิชาที่เรียนมาตลอดหลักสูตร รวมทั้งการประชุมสัมมนาเพื่อหาแนวทางพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้ตรงกับความต้องการท้องถิ่น ซึ่งมีส่วนที่เหมือนแนวทางปฏิบัติของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ทุกอย่าง ซึ่งไปกล่าวต่อไปในบทที่ 4 ในส่วนของกระบวนการและขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีความสอดคล้องกันกับนโยบายของคณะและมหาวิทยาลัยในเรื่องของการพัฒนานักศึกษาและคุณลักษณะบัณฑิตพึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่